

dette Anlæg, før man kjender de Offre, der skulle bringes. Altsaa, Sagen tagen ganske i sin Almindelighed, vil den høitærede Minister ikke af dette Spørgsmaals Besvarelse kunne ublede Noget. Naar jeg finder mig foranlediget til ikke at stemme for det Forslag, som den ærede Minister har stillet, vil jeg dermed ikke have sagt, at jeg ikke ønsker Loven forlænget over Lolland-Falster. Hvad de Forhandlinger angaaer, som den ærede Minister fører, og om hvilke han ikke har sagt os fuldstændigt, hvori de bestaae, saa kan jeg ikke Andet end ønske den ærede Minister til Lykke dermed, og jeg troer ganske vist, at naar de engang foreligge for Thinget, ville de blive billigede. Jeg har kun villet anføre dette, fordi det forekommer mig, at det hele Grundlag, hvorpaa det af den ærede Minister stillede Forslag staaer og maa staae for Thinget, er saa vagt, at selv om man skulde ønske, at de Forudsætninger, under hvilke Forslaget er stillet, maae blive til Virkelighed, seer man sig dog ikke efter det Standpunkt, hvorpaa Sagen nu staaer, istand til at stemme derfor. Den ærede Minister har fremdeles sagt, at der ikke kunde være Tale om, at Lovforslaget kunde blive ophøiet til Lov i denne Session. Ja, det kan den ærede Minister vide, men vi her i Thinget kunne ikke vide det. Jeg troer dog, at vi, ved Behandlingen af ethvert Lovforslag her, maae gaae ud fra den Forudsætning, at vi ere istand til at faae det færdigt — hvis Mening af hans Ord er den, at Sessionen snart vil blive sluttet, da er dette Noget, hvorom vi ikke have nogen Meddelelse —, og det er vistnok en Forpligtelse for os med fuld Alvor at behandle ethvert Lovforslag her, uanset om det maatte føre til noget endeligt Resultat eller ikke. Den høitærede Minister har sagt, at der var en principiel Forskjel imellem Udvalget og ham; ganske vist, der er en saadan principiel Forskjel. Udvalget, eller — jeg vil hellere sige — Udvalgets Flextal har villet blive staaende ved en Jernbane i dens væsentlige Træk, saaledes som foreslaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen), hvorimod Ministeren mener, at han ikke kan modtage en Bemyndigelse til at give en saadan Concessjon, og at

han ikke vil have Brug for den, hvis ikke Banen fortsættes over Lolland-Falster. Dette er en principiel Forskjel, den er saa principiel, at det Forslag, der er stillet af den ærede Minister, er det eneste, som Ministeren har villet høre sig om idag; de Forslag, der ere stillede af Udvalget, og som kun knytte sig til Banen igjennem Sydsjælland, ere ikke blevne berørte af ham med et eneste Ord. Jeg haaber, at man heri vil kunne see fra den ærede Ministers Side en Anerkjendelse af Rigtigheden af disse Endringsforslag, saa at Thinget vistnok af dette Hensyn ganske roligt vil kunne stemme for dem.

Om nogle Punkter, der ere berørte i Udvalgets Betænkning, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Den første er, at det vil sees, at det ærede Medlem fra Randers (J. Ree) og jeg ville have, at den Deel af Jernbanen, der angaaer Forbindelsen mellem Jernbanegaarden i Kjøbenhavn og Havnen, foreløbigt bør standse ved Frederiksholms Canal. Det kan nu være et Spørgsmaal, hvorvidt det, at sætte Banegaarden i Forbindelse med Havnen, egentlig er saaledes i Statens Interesse, at denne bør give Concessjon dertil, naar der skal ydes Offre derfor. Jeg skal dertil bemærke, at det sjællandske Jernbaneselskab maa søge at sætte sig i Forbindelse med Havnen, baade her og i Helsingør, men dette Selskab eier ikke nogen anden Capital end de Actier, der ere garanterede af Staten, og man vil ikke kunne have en lille Stump Bane, der ikke er garanteret, naar et langt større Stykke er garanteret; altsaa maa denne Stump komme med ind under Garantien; desuden dreier det sig her kun om en Bagatel, saa at der ikke kan være nogen Fare ved at give Concessjonen. Jeg skal dog, da jeg er ved dette Punkt, tillade mig at bemærke, at den ærede Ministers Endringsforslag under Nr. 5 agter jeg at stemme for, idet det slet ikke staaer i Forbindelse med alt det Andet, men alene vedkommer den sjællandske Jernbanes Forbindelse med den nye Havn, der er paatænkt i Helsingør. Hvad det for Jernbaneselskabet kommer an paa, er, at komme i Forbindelse med Havnen i Kjøbenhavn, men det kan ikke være Selskabets Ønske, eller være af Vigtighed for det at komme i